

PAASTUAJA I PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo 9:8-15)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Neil päevil rääkis Jumal Noa ja tema poegadega, kes olid ühes temaga: “Vaata, ma teen lepingu teiega ja teie järglastega, kes tulevad pärast teid – iga elava hingega, kes teie juures on; lindude, koduloomade ja metsloomadega, kes on teie juures; kõigi maa loomadega, kes laevast välja tulid. Ma teen teiega lepingu, et enam ei hävita ma kõike elavat uputuse voogudega, ja veeuputus ei tule enam maad rikkuma.”

Ja Jumal ütles: “Lepingu märgiks, mille ma teen teie eneste ja iga teie juures oleva elava hinge vahel igavesteks põlvedeks, olgu see: ma panen pilvedesse vikerkaare ja see on lepingu märgiks minu ja maa vahel. Kui ma kogun maa kohale pilvi ja pilvedes nähakse vikerkaart, siis mõtlen ma oma lepingule, mille olen teinud enda ja teie ning iga elava hinge vahel, kellel on ihu, et vesi ei kogune enam uputuseks ega hävita kõike elavat.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 25:4-5.6-7.8-9 R:10)

R: Issanda teedel on heldus ja ustavus neile, kes peavad tema lepingut.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma rajad.

Sea mind oma tõetele ja õpeta mind,
sest sina oled Jumal, mu Lunastaja,
sind ma ootan kogu aja.

R:

Mõtle, Issand, oma halastusele ja heldusele, sest need on igavesest ajast.

Ära tuleta meelde mu noore ea patte,
ja mu üleastumisi ära meenuta.

Mõtle minu peale, sest sina, mu Issand, oled armuline.

R:

Issand on hea ja õiglane,
seepärast õpetab ta patustele õiget teed.

Ta juhhib leplikud õigluse juurde
ja õpetab alandlikele oma teed.

R:

(Teine lugemine 1Pe 3:18-22)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Armsad vennad, Kristus on pattude pärast surnud ühelainsal korral, õige patuste eest, et meid Jumala juurde juhtida. Ehkki ta surmati ihus, on ta vaimus elavaks saanud. Nii on ta läinud ka vaimude juurde, kes vangipõlves olid, ja toonud neile vabakssaamise sõnumi.

Sest kord, Noa päevil, olid nad sõnakuulmatud, ajal, mil Jumal ootas kannatlikult nii kaua kui Noa laeva ehitas; kuid ainult vähesed, üksnes kaheksa hinge, leidsid laevas pääsemist uputuse vetevoos eest.

Selle võrdkuju sarnaselt päästab teid nüüd ristimisvesi – mitte et see peseks maha teie mustuse, vaid see on justkui palve Jumala poole, et ta teeks puhtaks meie südametunnistuse Jeesuse Kristuse ülestõusmise kaudu, sest Jeesus on läinud taevasse, kus ta istub Jumala paremal käel ning kus temale alluvad inglid, võimud ja väed.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4:4B)

Inimene ei ela üksnes leivast, vaid igast sõnast, mis tuleb Jumala suust.

(Evangeelium Mk 1:12-15)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal viis Püha Vaim Jeesuse kõrbesse. Ja Jeesus jäi sinna neljakümneks päevaks, ning seal püüdis saatan teda kiusatusse viia. Jeesus elas metsloomade seas, aga inglid tulid ja teenisid teda. Pärast seda, kui Johannes oli vangi pandud, tuli Jeesus jälle Galileamaale. Ta kuulutas Jumala evangeeliumi ning ütles: “Parandage meelt ja uskuge evangeeliumi!”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui ma läksin autokooli, sattus mulle veidravõitu sõiduõpetaja. Tema õpetamine seisnes selles, et ta kogu aeg segas mind, juhtides tähelepanu täiesti kõrvalistele asjadele. Näiteks hüüatas ta enne ülekäigurajale lähenemist: “Vaata, kuidas sa rooli hoiad!”, vajutas siis ise piduripedaali põhja ja nähvas rahulolevalt: “Näe, sa oleksid sellest naisest seal praegu üle

sõitnud...” – No ei oleks sõitnud, see naine oli teeületuskohast ikka veel vähemalt kümne meetri kaugusel, temale teed anda oli liiga vara... Nii möödusid kõik meie sõidutunnid.

Kui ma pärast juhiloa kättesaamist esimest korda üksinda rooli istusin, tundus sõit ilma temata lihtsalt lust ja lillepidu. Aga üsna kohe mõistsin ma ka, et tema kentsakas meetod oli õpetanud mind pöörama tähelepanu kõige tähtsamatel asjadel: vastutama oma liigutuste eest, olema pidevalt valmis ootamatusteks ning säilitama nende käigus selge pea ja olukorra lahendamise julguse. Siis sain aru, et see oligi olnud õpetaja eesmärk: kui õpilane saab hoolimata kaootilisest segajast juhtimisega hakkama, siis ta ongi saanud heaks autojuhiks, kelle võib õpetaja südamerahuga tänavale lubada.

Miks Jumal kuradi löi? Milleks temale endale seda vaja oli, seda me ei tea, aga meile, inimestele on kuradit vaja selleks, et tunneksime ära, kuidas kurjus meid meie teel eksitada püüab, ning et õpiksime kurjuse ahvatlustele vastu hakkama ja neist üle olema, saades niimoodi paremateks inimesteks.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, paremaks inimeseks saamiseks on vaja häid õpetajaid. Olin kord asendajaks ühes koguduses, mille liikmed nurisesid oma muidu igati sümpaatse preestri üle. Nimelt hädaldasid nad, et ta jutlustab oma kogudusele nagu lastele. Ta alustab alati aabitsatõdedega, räägib pikalt-pikalt A tähest, ja siis hakkab rääkima B tähest. Kuulajad ei jõua kuidagi ära oodata, millal ta ometi juba jõuaks C tähe juurde – aga oh häda, kui nende hingekarjane lõpetab B tähest rääkimise, pöördub ta tagasi A juurde...

Sain nende inimeste nurinast aru küll. Mina ise niisugne preester ei ole, ja seetõttu olen vist viimane inimene, kes oskaks lastele jutlust pidada. Mulle jääb pigem justkui tähestikust väheseks, loomus sunnib mind oomegast, z-st või ü-st veel edasi minema, aegade hämarusse vajunud iidseid tähemärke välja kaevama ja kui vaja, lausa uusi tähti leiutama – üritama aina öelda midagi, mis oleks uus, mida ei ole veel kuulnud. Kuid kas on mul põhjust sellega kelkida – kas niisugusel põhjalikkusel on üldse mõtet? Kas ei peaks siiski jääma pigem nende tähtede raamidesse, millel on kindel kasutus, mille abil suudab inimene tegelikult kõik ära öelda, milleks talle on pädevus antud?

Tänane evangeelium annab hea võimaluse seda küsimust näitlikustada. Esimesest Moosese raamatust loeme: “Ja Jumal ütles: “Tehkem inimesed oma näo järgi, meie sarnaseks, et nad valitseksid kalade üle meres, lindude üle taeva all, loomade üle ja kogu maa üle ja kõigi roomajate üle, kes maa peal roomavad!”” 1Ms 1:26 Ja “Issand Jumal ütles: “Inimesel ei ole hea üksi olla; ma tahan teha temale abi, kes tema kohane on.”” 1Ms 2:18

Hmm, aga kui me oleme loodud Jumala näo järgi, kas tähendab see siis, et ka Temal endal ei olnud hea üksi olla? Kas sellepärast lõi ta inglid ja inimesed, ning et olemine ei tunduks igav, lubas osadel inglitel ülekäte minna – kuradiks ja deemoniteks hakata? Täiesti loogiline ja leidlikult püstitatud küsimus, kas pole?... Aga inimene ei oska sellele vastata, siit jookseb piir, kus meie tähestik lõpeb, kus me peame loobuma Jumalat inimesenäoliseks maalimast.

Armsad õed ja vennad, oma piiride tajumises on suur elutarkus. Alati ei saa minna ainult edasi, vahel tuleb osata ka taganeda; ja ega öelda sedagi ilmaasjata, et kordamine on tarkuse ema.

Tegelikult meil ei ole vaja teada, kuidas Jumal taevas oma inglaid kantseldab, või kurat põrgus oma deemoneid. Meile on oluline inimese vaatenurk, ja just selles on inimeseks saanud Jumal, Jeesus Kristus, meile eeskujuks. Tema kõval ilmub saatan nagu lärmav sõiduõpetaja, kelle segavad nõuanded üritavad meid kõrvale juhtida A-st ja B-st – põhitõdedest, mis on iga inimese turvalise liiklemise alus... ka taevateel. Pangem seda tähele. Aamen